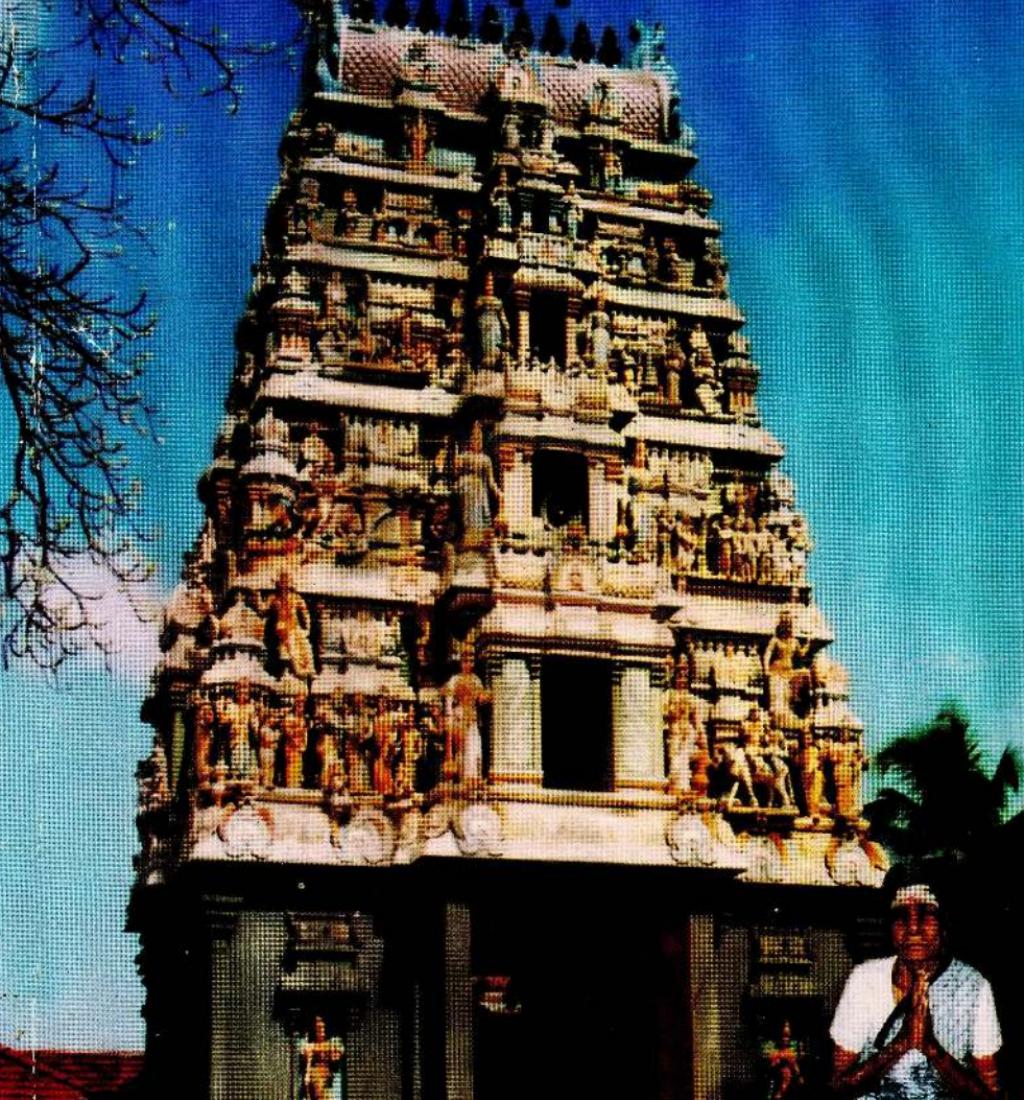

சிவகாமசுந்தரி மான்மியம்

கல்வயல், மாணவர்களுக் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின்
சிரேஷ்ட யுத்தி

திருமதி. சிவகாமசுந்தரி காசிநாதர் அவர்களின்
சிவபதப்பேறு குறித்த
நிலைவு வெளியீடு

25-02-2011

உ
சிவமயம்

சிவகாமசுந்தரி மான்மியம்

ஆயக்கார வழிவந்த
மட்டுவில் சந்திரமெல்ச வித்தியாசாலை
ஐசிரியர் திரு. ஆறுமுகம் கந்தர் காசிநாதர் அவர்களின்
பாரியாரும்
கல்வயல், மாணாவளைக் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின்
சீரேஷ்ட புத்திரியுமான
திருமதி. சிவகாமசுந்தரி காசிநாதர் அவர்களின்
சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு வெளியீடு

25-02-2011

நுழைவாயில்

எங்கள் திருமதி காசிநாதர் சிவகாமசுந்தரி அம்மா சைவ வாழ்வு வாழ்ந்து பூரணமான நிறைவைக் கண்டவர். “தீதும் நன்றும் பிறந்தர வாரா” என்ற உயர்ந்த சிந்தனை கொண்டவர். சைவப் பண்பாட்டிலும், சைவ நாகரிகத்திலும், கலாசாரத்திலும் உறுதிப்பாடு கொண்டு விரத அனுட்டானங்களில் நியமம் கொண்டு வாழ்ந்தவர். அம்மா அவர்களின் நினைவாக ஒளவையார் தந்த அரும் பொக்கிளம் “நல்வழி” வெண்பா நாற்பதையும் ஸ்ரீலூகீ ஆறுமுக நாவலரின் உரைக்குறிப்புடனும் வெளிவருகின்றது. மேலும் பட்டினத்தடிகள் தமது தாயாரின் தகனக் கிரியையின்போது பாடிய பாடல்கள் பத்தும் வெளிவருகின்றது. இறைவன் தரைக்கு தான் அடிக்கடி வர இயலாது என்பதால் தாயைப் படைத்தான் என்பார்கள் ஆன்றோர்கள். ஒரு தாய் என்பவள் தெய்வத்துக்கு சமமானவள். தாயை “நற்றாய்” என்றும் “தெய்வத்தாய்” எனவும் அழைக்கின்றோம். இதனால் “தாயிற் சிறந்த கோயிலு மில்லை....” என்கின்றது நீதிநூல். பட்டினத்தாரின் துறவு நிலையை ஸ்ரீ தாயுமானவர் சவாமிகள் “பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளையைப் போல - ஆருந் துறக்கை அரிது அரிது காண்” என்கிறார். இத்தகைய பட்டினத் தடிகள் தமது தாயாருக்குப் பாடிய பாடலுக்கு திரு. வி.க. வின் விருத்தியுரை சிறப்புச் செய்கின்றது.

இன்றைய கலியுக தர்மத்தில் விஞ்ஞான உலகம் மெய்ஞானத்தைத் தேடி அலைகின்றது. திண்ணைப்ப பள்ளிக் கூட கல்விக்கூட கல்வி முறைகள் இன்மையால் நீதி நூல்கள் இளம் பிள்ளைகளுக்கு கிடைப்பது குறைவாகவே உள்ளது. நவீன கல்விச்சிந்தனையாளர்களால் மேற்குலக கல்விச் சிந்தனைகள் இளம் தலைமுறையினருக்கு புகுத்தப் படுகின்றது. இதனால் இளைஞர் சமுதாயம் ஓய்வேயின்றி அமைதி குறைந்து காணப்படுவதை அன்மைக் காலத்தில் அவதானிக்க முடிந்தது. எனவே இளைஞர்கள் நீதி நூல்களைக் கற்கவும், கோயில், தாய், தந்தையரைப் போற்றவும், நல்வாழ்வு வாழவும் வேண்டி, தேவர்கள் உலகில் வாழும் எங்கள் அம்மா அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்தித்து அம்மாவின் பாதக் கமலங்களில் சிவகாம சுந்தரி மான்மியத்தைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

கா. சீவபாலன்

உ
சீவமுயம்

மன்னகம்

21

-

11

1920

வின்னகம்

26

-

01

2011

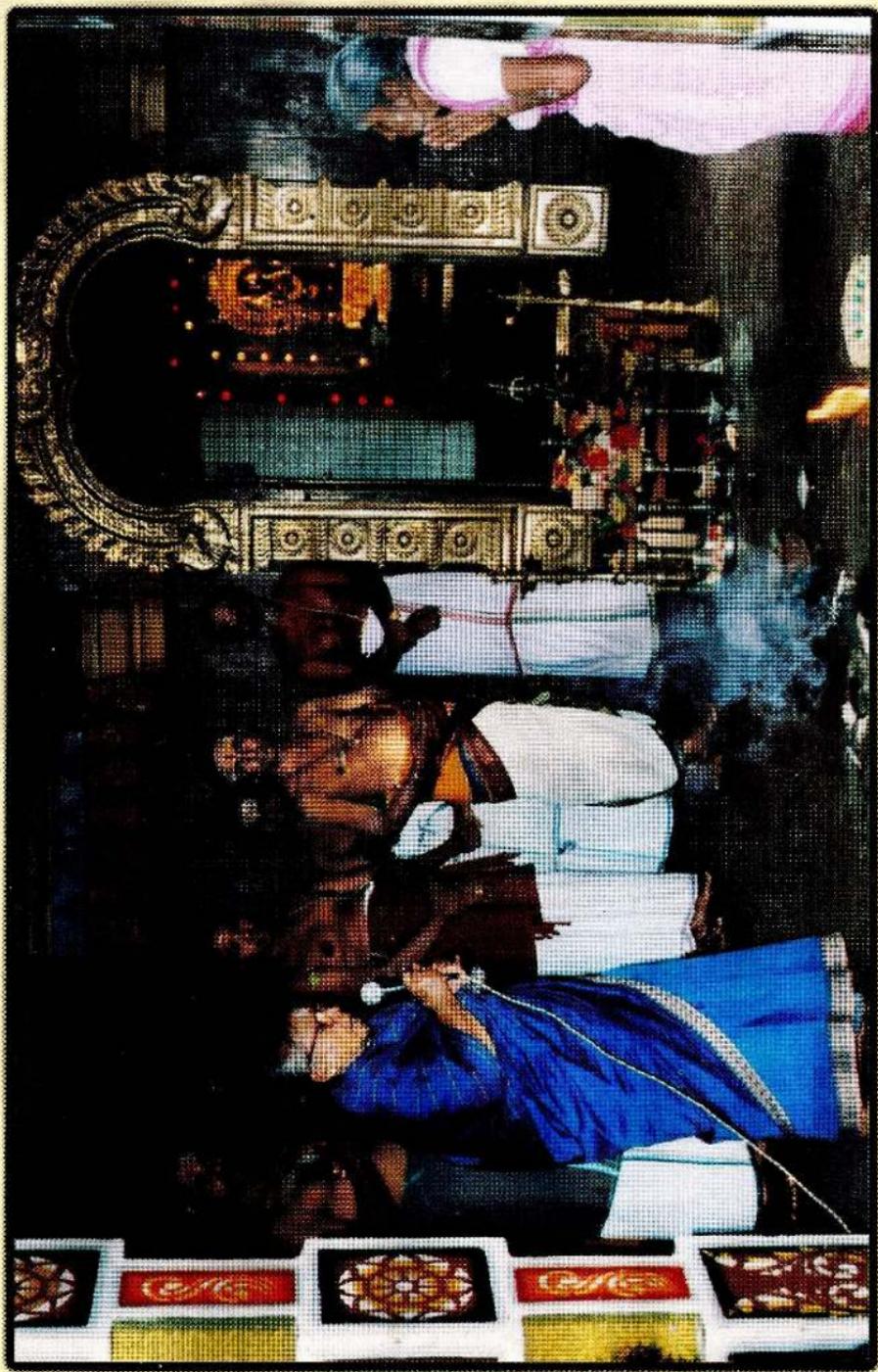
அமரர்

திருமதி. காசிநாதர் சீவகாமசுந்தரி அவர்களின்
நிதி நிர்ணய வெண்பா

ஒன்டு விகிர்தி அயாபக்கத் ததத்திங்கள்
பூஸ்ட நிதியாம் நல் அட்டமியில் - வின்னாள்வாள்
மாளாவகளைக் கணபதிப்பிள்ளை மகளார் சீவகாம சுந்தரி
ஆளாவர் காசிநாதர் மகளையாள்.

- சிவந்திரா சி. ரஷ்முகவழிலேவ் ஜயா -

அம்மா தென்மராட்சியில் இடமிலையர்ந்து வள்ளி சென்று மீண்ட ரீண்ண் திருவில்லையாற் புராணப்பட...ன பூத்தி விழுவில் சிவத்துக்கிழாச் சிவல்லி அம்மையாற் புரங்கினையில்

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

பொன்னொத்த மேனிமேற் பொடியுங் கண்டேன்
 புலித்தோல் உடைகண்டேன் புனரத் தன் மேல்
 மின்னொத்த நுண்ணிடையாள் பாகங் கண்டேன்
 மிலிர்வதோரு பாம்பும் அரை மேற் கண்டேன்
 அன்னத்தேர் ஊர்ந்த அரக்கன் தன்னை
 அலற் அடர்ந்திட்ட அடியுங் கண்டேன்
 சின்ன மலர்க்கொன்றைக் கண்ணி கண்டேன்
 சிவனை நான் சிந்தையுட் கண்ட ஆஹே.

திருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி விதீர் விதீராந்த(து) உன்விரையார் கழற்கு) என்
 கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீரததும்பி வெதும்பி உள்ளம்
 பொய்தான் தவிராந்த(து) உன்னைப் போற்றி சுயசய போற்றி என்றும்
 கைதான் நெகிழி விடேன் உடையாய் என்னைக் கண்டு கொள்ளோ.

திருவிசைப்பா

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொன் டென்னுள்
 இருட் பிழும் பறவெறிந் தெழுந்த
 சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
 தூய நற் சோதியுட் சோதீ!
 அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
 அயனொடு மாலறி யாமைப்
 படரோளி பரப்பிப் பரந்து நின் றாயைத்
 தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுகதில்லை வளர்க் நம் பக்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புதுந்து புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்ன நடை மடவாள் உமைகோன் அடியோழுக் கருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபூராணம்

மன்னினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் மதி குடும்
அன்ன லார் அடி யார்தமை அழுது செய் வித்தல்
கண்ணி னால் அவர் நல்விழாப் பொலிவு கண்டார்தல்
உண்மை யாமெனில் உலகர் முன் வருகென உரைப்பார்.

அபிராமி அந்தாதி

அணங்கே அணங்குகள் நின் பரிவாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்து கிலேன் நெஞ்சில் வஞ்சகரோடு
இணங்கேன் எனது உனது என்றிருப்பார் சிலர் யாவரோடும்
பினங்கேன் அறிவு ஒன்றிலேன் என் கண் நீவைத்த பேரழியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
கிராமப்பகுதி, கோவில்.
Sri Durgadevi Devasthanam
 Tellippalai, SriLanka.

தலைவர்:

ஏற்காடுநாரி, சுவத்தூர் செல்வி,
 கொழிலி செல்வி தங்கம்மா அபாக்குட்டி, J.P.

President:

Durgaduranthari, Sivathamilselvi,
 Dr. Miss. Thangamma Appacuddy, J.P. 23/1/05

அன்றைய மனிபுக்கும் ஒரே தீர். எ. சிவானா
 பிரதிகாரம்

பூஜைக்கும் தீர்.

ஏற்காடு தீர் துர்க்காதேவி

பூஜை சீதூர் மலை அதிகாரிகளுக்கு
 ஒரே தீர் போன்று பிரதிகாரத்துடன்
 நில. கொழு விழியால்வெள்ளுக்கு அமைக்கப்பட்ட
 ஓரே அதிகாரிகளுக்கு போன்று

பீ. புதுச்சேரி சுவத்தூர்
 கிராம வார்த்தை இயங்குவதில் வாய்க்காடு பிரதிகார
 தீர்கள் அவைகள் ஒரே தீர் போன்று பிரதிகாரத்து
 தீர்கள் வெள்ளுக்கு அமைக்கப்பட்டு வருகிறது.
 கொழு விழியால்வெள்ளுக்கு ஒரே தீர் துர்க்காதேவி
 பூஜை சீதூர் தீர் துர்க்காதேவி போன்று வருகிறது.

அன்றைய மனிபுக்கும் தீர்.

துர்க்காதேவி பூஜைக்குக் கொழு விழியால்வெள்ளுக்கு
 ஒரே தீர் போன்று பிரதிகாரத்துடன் அமைக்கப்பட்டு
 வருகிறது. துர்க்காதேவி பூஜை சீதூர் தீர் துர்க்காதேவி
 கிராம விழியால்வெள்ளுக்கு ஒரே தீர் துர்க்காதேவி பூஜை சீதூர் தீர் துர்க்காதேவி போன்று வருகிறது.

ஏற்காடு.

அன்றைய மனிபுக்கும் தீர்

ஏற்காடு தீர் துர்க்காதேவி

(எழுத தந்தையர் மறைவின் போது சீவத்தமிழ்
 செல்வி அம்மையர் அனுப்பிய அனுதாபச் செய்தி)

ஏற்காடு தீர் துர்க்காதேவி

ஏற்காடு தீர் துர்க்காதேவி

கணபதி துணை

ஒளவையார்

அருளிச் செய்த

நல்வழி

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஸ்ரீஸ்ரீ ஸௌம்யகநாவலர் அவர்களால்
திருத்தப்பட்ட உரையுடன்

நல்வழி

(உரையுடன்)

காப்பு

பாலுங் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிலைவு
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

பதவரை - கோலம் செய் துங்கக் கரி முகத்துத்
தூமணியே - அழகு செய்கின்ற உயர்வாகிய யானை
முகத்தையுடைய பரிசுத்தமாகிய இரத்தினம் போலும்
விநாயகக் கடவுளே, நான் உனக்குப் பாலும் தெளிதேனும்
பாகும் பருப்பும் இவை நாலும் கலந்து தருவேன் -
அடியேன் உமக்குப் பாலும் தெளிந்ததேனும் வெல்லப்பாகும்
பருப்புமாகிய இந் நான்கையுங் கலந்து நிவேதிப்பேன், நீ
எனக்குச் சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா - நீர் அடியேனுக்குச்
சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட (இயற்றுமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்
தமிழ் என்னும்) தமிழ் மூன்றையும் தந்தருளும் என்றவாறு.

இதனது தாற்யாயிம் - விநாயகக் கடவுளுக்குப் பூசை
செய்யின் முத்தமிழ்ப்புலமையும் உண்டாகும் என்பதாம்.

புண்ணியமாம் பாவம் போனநாட் செய்தவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் - என்னுங்கால்
சுதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

பதவரை - புண்ணியம் ஆம் - புண்ணியமே செய்யத்
தக்கது, பாவம் போம் - பாவமே ஒழியத்தக்கது, போன
நாள் செய்த அவை - முற்பிறப்பிற்செய்த அந்தப் புண்ணிய
பாவங்களே, மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் -

பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு (இப்பிறப்பில் இன்பத் துன்பங்களை அநுபவித்தற்குக் காரணமாக) வைத்த பொருளாகும், என்னுங்கால் எச்சமயத்தோர் சொல்லும் ஈது ஒழிய வேறு இல்லை - ஆராயுமிடத்து எந்தச் சமயத்தார் சொல்வதும் இந்தப் பொருளேயல்லாமல் மற்றொன்று மில்லை, தீதுஒழிய நன்மை செயல் - (ஆதலினாலே) பாவம் நீங்கப் புண்ணியத்தைச் செய்க. எ - று.

ஏ - ம - இன்பத்துக்குக் காரணம் புண்ணியமும், துன்பத்துக்குக் காரணம் பாவமுமாதலிற் பாவத்தை ஒழித்துப் புண்ணியத்தைச் செய்க. எ-ம. (1)

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

பதவரை - சாற்றுங்கால் மேதினியில் சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை - சொல்லுமிடத்துப் பூமியிலே (உயர்வாகிய சாதியென்றும் இழிவாகிய சாதியென்றும்) சாதி இரண்டேயல்லாமல் வேறில்லை, (அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்) நீதிவழுவா நெறி முறையின் இட்டார் பெரியோர் - நீதி தவறாத நல்வழியிலே நின்று கொண்டு முறைமையோடு (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ள வருக்குக்) கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், இடாதார் இழிகுலத்தோர் - கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார், பட்டாங்கில் உள்ளபடி - உண்மை நூலின் உள்ள கிரமம் (இதுவேயாம்). எ - று.

ஏ - ம - சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார். எ-ம. (2)

இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் நிராதே - இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு மூழிற் பெருவலினோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

பதவரை - இயல் உடம்பு இது - திரிகின்ற இந்த
உடம்பானது, இடும்பைக்கு இடும் பை அன்றே - பலதுன்பங்
களாகிய (சரக்குகளுக்கு) நிறைத்து வைக்கும் பையென்றோ,
இடும் பொய்யை மெய் என்று இராது - (போசனத்தை)
இடுகின்ற நிலையில்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலை
யுடையதென்று நம்பி இராமல், கடுக இடும் - சீக்கிரம்
(சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவர்களுக்குக்) கொடுங்கள்,
உண்டாயின - (இத்தருமம் உங்களிடத்து) உண்டாயின்,
பெரு வலினோய் விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு - பெரிய
வலிமையையுடைய மலநோய் நீங்கியவரை மெச்சிக்
கொள்கின்ற முத்தியானது, ஊழின் உண்டாகும் -
முறையினாலே (உங்களுக்குக்) கிடைக்கும். ஏ-று.

ஏ - ம் - நிலையில்லாத உடம்பு உள்ளபொழுதே
சற்பாத்திரத் திலே தானஞ் செய்தவருக்கு, அந்தத்
தருமத்தினாலே சற்குருவினது திருவருஞும், அந்தத்
திருவருவினாலே ஞானமும், அந்த ஞானத்தினாலே முத்தியும்
சித்திக்கும். ஏ-ம். (3)

எண்ணி யொருக்கும் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற் - கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

பதவரை - யார்க்கும் - யாவருக்காயினும், புண்ணியம்
வந்து எய்து போது அல்லால் - (முன்செய்த) புண்ணியம்
வந்து கூடியபோதல்லாமல், எண்ணி ஒரு கருமம் செய்

யொண்ணாது - (மற்றைக்காலத்திலே) நினைத்து ஒரு தொழிலைச் செய்ய முடியாது, கன் இல்லான் மாங்காய் விழ ஏற்றந்த மாத்திரைக்கோல் ஒக்கும் - (புண்ணியம் வந்து கூடாத அக்காலத்திற் செய்யும் அத் தொழிலானது) கண்ணில்லாதவன் மாங்காய் விழுதற்கு ஏற்றந்த மாத்திரைக் கோலைப்போலும், ஆம் காலம் அவர்க்கு ஆகும் - (புண்ணியம் வந்து) கூடியபோது அவருக்கு (அத்தொழில் தானே) முடியும். எ-று.

ஏ - ம - புண்ணியமில்லாதவன் எண்ணியதொழிலும் முடியப்பெறாது கைப்பொருளும் இழப்பன். எ-ம. (4)

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போயினன்றாற் போகா - இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரந் தானினைந்து
துஞ்சவதே மாந்தர் தொழில்.

பதவரை - வாராத வருந்தி அழைத்தாலும் வாரா - (தமக்கு) வாராதவைகள் வருந்தி அழைத்தாலும் வாராவாம், பொருந்துவன போயின் என்றால் போகா - (தமக்கு) வருமவைகள் வெறுத்தாலும் போகாவாம், இருந்து ஏங்கி - (இவ்வுண்மையை அறியாமல்) இருந்து கொண்டு ஏக்கமுற்று, நெஞ்சம் புண் ஆகத் தாம் நெடுந் தூரம் நினைந்து துஞ்சவதே - மனம் புண்ணாகும் படி (அவைகளைத்) தாங்கள் நெடுந்தூரம் நினைந்து மாண்டு போவதே, மாந்தர் தொழில் - மனிதருடைய தொழிலாகும். எ-று.

ஏ - ம - இருவினைகளைச் செய்தவர் அவற்றின் பயன்களாகிய இன்பத் துன்பங்களை அநுபவிப்பது தப்பாதலின், அவற்றின் பொருட்டுக் கவலையுற்று வாழ்நாளை வீணாட் போக்குதல் அறியாமை. எ-ம. (5)

உள்ள தொழிய வொருவர்க் கொருவர்க்கங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் - வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

பதவரை - ஒருவர்க்கு உள்ளது ஓழிய - ஒருவருக்கு (ஊழினால்) உள்ளதல்லாமல், ஒருவர் சுகம் கொள்ளக் கிடையா - மற்றொருவருடைய சுகங்கள் அனுபவிக்க விரும்பினால் அவை கிடையாவாம், (ஆதலினால்) குவலயத்தில் - இப்பூமியிலே, உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு - உடம்புகளோடு கூடிவாழும் உயிர்களுக்கு, வெள்ளக்கடல் ஓடி மீண்டு கரை ஏறினால் என் - வெள்ள நீரையுடைய சமுத்திரத்திலே (கப்பலின்மேற்) சென்று (சம்பாதித்துக் கொண்டு) திரும்பிவந்து கரையேறினாலும் அதனாற் பயன் யாது. எ-று.

ஏ-ம் - பெருமுயற்சிசெய்து பெரும்பொருள் சம்பாதித் தாலும், ஊழினளவன்றி அதிகமாக அனுபவித்தல் கூடாது. எ-ம். (6)

எல்லாப் படியாலு மெண்ணினா விவ்வடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினா லாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

பதவரை - எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் - சுகல விதங்களினாலும் ஆராயுமிடத்து, இவ்வடம்பு பொல்லாப் புழு மலி நோய்ப் புல் குரம்பை - இந்தச் சர்ரம் பொல்லாத புழுக்களுக்கும் நிறைந்த வியாதிகளுக்கும் புல்லிய ஒரு சிறு வீடாக இருக்கின்றது, நல்லார் அறிந்து இருப்பார் - நல்லறிவினோர்கள் (இவ்வடம்பினிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள், ஆதலினால் கமலநீர்போல் பிறிந்து இருப்பார் - ஆகையால் அவர்கள் தாமரையிலையில் நீர்போல் (இவ்வடம்பிலே கூடி

யிருந்தும்) கூடாதிருப்பார்கள், பிறர்க்குப் பேசார் (பயன் படாமையால்) பிறருக்கு (அந்த நிலையைச்) சொல்லார்கள் எறு.

ஆம் ஆசை

ஏ - ம் - உடம்பு வேறு தாம் வேறு என்று அறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடியிருப்பினும் பற்றற்றிருப்பார்கள், ஆதலால் அவர்களுக்குத் துன்பமே இல்லை. எ-ம். (7)

கூட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுழும்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாந் - தேட்ட
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுங் தனம்.

பதவரை - மகிதலத்தீர் கேண்மின் - பூமியிலுள்ள மனிதர்களே! கேளுங்கள், கூட்டும் பொருள் - தேடுதற்குரிய பொருள்களானவை, முயற்சி எண் இறந்த ஆயினும் - முயற்சிகள் அளவில்லாதனவாயினும், ஊழ் கூட்டும்படி அன்றிக் கூடாவாம் - ஊழ் கூட்டுமளவினல்லாமற் சேராவாம், தனம் தரியாது - (ஊழினாலே சேரினும்) அப்பொருள் நிலைபெறாது, தேட்டம் மரியாதை - (ஆதலினால்) நீங்கள் தேடத்தகுவது மரியாதையேயாம். எ-று.

மரியாதை - நன்னெறியினிற்றல், ஆம் ஆசை, காணு மிரண்டும் முன்னிலையைச்.

ஏ - ம் - பொருள் ஊழினளவன்றி வாராமையானும், வந்த பொருளும் நிலைபெறாமையானும், நிலைபெறுவ தாகிய நல்லொழுக்கத்தையே தேடல்வேண்டும். எ-ம். (8)

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
ஹாற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

தகவலை - ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம் வற்றிப்போய், அடிசடும் அந்நானும் - (மணலானது வெய்யிலினாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடியைச் சடுகின்ற அக்காலத்திலும், அவ்வாறு ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகு ஊட்டும் - அந்த ஆறானது ஊற்றுநீர்ப் பெருக்கினால் உலகத்தாரை உண்பிக்கும், (அதுபோல) நல்ல குடிப் பிறந்தார் - நல்ல குடியிலே பிறந்தவர், நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும் - வறுமை அடைந்த காலத்திலும், ஏற்றவர்க்கு இசைந்து இல்லையென மாட்டார் - இரந்தவருக்குக் (கருத்து) இசைந்து இல்லையென்று சொல்லமாட்டாது கொடுப்பார். எ-று.

ஒ - ம - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர் வறுமைக் காலத்திலும் இரந்தவருக்குக் கொடாது விடார். எ-ம். (9)

ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலு
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம் போ மளவும்
எம்க்கென்னென் ரிட்டுண் டிரும்.

தகவலை - மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - அவ்விடத்தில் வருபந்தோறும் அழுது புரண்டாலும், மாண்டார் வருவரோ - இறந்தவர் திரும்பி வருவரோ (வர மாட்டார்), வேண்டா - (ஆதலினால் அழு) வேண்டுவதில்லை, நமக்கும் அது வழியே நாம் போம் அளவும் எமக்கு என் என்று - நமக்கும் அம்மரணமே வழியாகும் நாம் இறந்து போமளவும் எமக்கு யாது சம்பந்தம் என்று, இட்டு உண்டு இரும் - பிகையிட்டு (நீங்களும்) உண்டு (கவலையற்று) இருங்கள். எ-று.

ஒ - ம - இறந்தவர் பொருட்டு அழுகையினால்

உடம்பிற்குத் தளர்ச்சியும் உயிருக்கு வருத்தமும் உண்டாமே
யன்றிச் சிறிதும் பயனில்லாமையால், கவலையை
யொழித்துச் சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்து வாழ்க. எ-ம.

(10)

ஒருநா ஞனவை யொழியென்றா லொழியாய்
இருநானுக் கேவலன்றா லேலாய் - ஒருநானும்
என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த் தெரிது.

பதவுரை - இடும்பை கூர் என் வயிறே - துன்பம்
மிகுகின்ற என்னுடைய வயிறே, ஒருநாள் உணவை ஒழி
என்றால் ஒழியாய் - (கிடையாதபோது) ஒருநானுக்குப்
போசனத்தை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய், இருநானுக்கு
ஏல் என்றால் ஏலாய் - (கிடைத்தபோது) இரண்டு நாளுக்கு
(உண்ணும் போசனத்தை ஒருங்கு) ஏற்றுக்கொள்ளென்றால்
ஏற்றுக்கொள்ளாய், ஒரு நாளும் என் நோ அறியாய் - ஒரு
நாளிலாயினும் என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய்,
உன்னோடு வாழ்தல் அரிது - (ஆதலினால்) உன்னோடு
கூடி வாழ்தல் (எனக்கு) அருமையாக இருக்கின்றது. எ-று.

ஏ - ம - வயிற்றுக்குத் திருப்தி செய்தலினும் அரியது
பிறிதில்லை. எ-ம. (11)

ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

பதவுரை - ஆறு அம் கரையில் மரமும் - ஆற்றினது
கரையில் இருக்கின்ற மரமும், அரச அறிய வீற்று இருந்த
வாழ்வும் விழும் அன்றே - அரசன் அறிய (அதிகாரங் செய்து

சம்பாதித்துப்) பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அழிந்து போமன்றோ, உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றும் - (ஆதவினால்) உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர் வாகும், அதற்கு ஒப்பு இல்லை - அதற்குச் சமானம் இல்லை, வேறு ஓர் பணிக்குப் பழுது உண்டு - மற்றைத் தொழில் வாழ்க்கைகளுக்கெல்லாம் அழிவு உண்டு. எ-று.

அம் சாரியை. கண்ணர் முன்னிலையசை.

ஒ - ம் - பிறர்வயத்தினராகாது தம்வயத்தினராய் நின்று செய்யும் வேளாண்மையாலாகிய வாழ்க்கைக்கு அழிவு இல்லாமையால், அதுவே சிறந்தது. எ-ம். (12)

ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர் - ஒவாமல்
ஜயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.

தகவரை - அம் புவியதன் மேல் - அழகிய பூமியின் மேலே, ஆவாரை, அழிப்பார் யார் - (நல்வினையினால்) நெடுங்காலம் உயிர் வாழ்வதற்கு உரியவரை (இடையிலே) அழிக்க வல்லவர் யாவர்? - அது அன்றிச் சாவாரைத் தவிர்ப்பவர் யார்? அதுவல்லாமலும் (தீவினையினால்) இறத்தற்கு உரியவரை நிறுத்தவல்லவர் யாவர்? ஒவாமல் ஜயம் புகுவாரை விலக்குவார் யார் - (செல்வம் இழந்து) ஒழியாமல் பிழைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்கவல்லவர் யாவர்? மெய் - (இது) சத்தியமேயாம். எ-று.

ஏ மூன்றும் அசை.

ஒ - ம் - ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கக் கேடு களைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை. எ-ம். (13)

பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை - சீசீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வுறும்.

பதவரை - பேசங்கால் - ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து, பிச்சைக்கு முத்த குடிவாழ்க்கை - பிகைச் சூத்து உண்டலினும் (இழிவிற்) பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது, பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை - பலவாகிய இச்சை களைப் பேசி (ஒருவரை) நெருக்கி வாங்கி உண்ணுதலாம், சீசீ - சீசீ (இது என்ன செய்கை), வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது - வயிற்றை வளர்த்தற்பொருட்டு மானங்கெடாமல், உயிர்விடுகை சால உறும் - உயிரை விடுதலே மிக (உயர்ச்சியைப்) பொருந்தும். எ-று.

ஏ - ம் - பிறரிடத்தே இச்சை பேசி வாங்கி உண்டு மானம் இழந்து உயிர்வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்துதலே உயர்வுடைத்து. எ-ம். (14)

சிவாய நமவன்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநானு மில்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

பதவரை - சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு - சிவாயநமவன்று தியானித்துக் கொண்டிருப்பவருக்கு, ஒரு நாளும் அபாயம் இல்லை - ஒரு நாளாயினும் இடுக்கண் உண்டாகாது, இதுவே உபாயம் - (விதியை வெல்லுதற்கு) இதுவே உபாயமாகும். இதுவே மதி ஆகும் - (ஆதவிள்) இதுவே (உண்மையாகிய) அறிவாகும், அல்லாத எல்லாம் மதி விதியே ஆய்விடும் - (இச்சிவத்தியானம்) அல்லாத மற்றையிடங்களினெல்லாம் புத்தியானது விதியின் வசத்ததே யாகிவிடும். எ-று.

இதுவே என்பது பின்னாங் கூட்டப்பட்டது.

ஏ - ம் - சிவத்தியான முடையவருக்கு விதி இல்லை, சிவத் தியானமில்லாதவருக்கு விதி உண்டு. எ-ம்.

இடையறாத சிவத்தியானமுடையவர் அச்சிவத்தையே
யன்றிப் பிறிதொன்றையும் அறியாராதலின், அவர் சர்ம
முகந்து கொண்ட சுகதுக்கமென்னும் பிராரத்தகருமம்
அவருக்குப் புசிப்பாகாமல், அவருடற்புசிப்பாய் ஒழியும்
என்பதே அவருக்கு விதியில்லையென்பதற்குக் கருத்து. அது
திருநாவுக்கரச நாயனார் முதலிய மெய்ஞ்ஞானிகள்
சரித்திரங்களாலும் அறிக. (15)

தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையாற் - பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாற் கடல்குழந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யநி.

தகவுரை - தண்ணீர் நில நலத்தால் - தண்ணீரானது
நிலத்தினது நன்மையினாலும், தக்கோர் குணம் கொடையால்
- நல்லோருடைய குணமானது கொடையினாலும், கண்
நீர்மை மாறாக் கருணையால் - கண்களுடைய குணமானது
நீங்காத அருளினாலும், பெண் நீர்மை கற்பு அழியா
ஆற்றால் - பெண்களுடைய குணமானது கற்புநிலை கெடாத
வழியினாலும், கடல் சூழந்த வையகத்துள் அற்புதம் ஆம்
என்றே அறி - சமுத்திரங் குழந்த பூமியினிடத்து (எல்லாரும்)
ஆச்சரியப்படத் தக்கவைகளாகும் என்று நீ அறிவாயாக.
எ-று.

ஏ - ம் - நிலநன்மையினாலே தண்ணீருக்கும், கொடை
யினாலே நல்லோருக்கும், அருளினாலே கண்களுக்கும்,
கற்பினாலே பெண்களுக்கும் பெருமை உண்டாகும் எ-ம் (16)

செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருநிதியம் - வையத்
தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்.

ததவரை - வையத்துப் பாவம் அறும் என்ன அறிந்து - பூமியிலே (சற்பாத்திரத்திற் செய்யப்படுந் தானத்தினாலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து அன்று இடார்க்கு - அக்காலத்திலே (சற்பாத்திரத்திலே) தானஞ் செய்யாதவருக்கு, செய் தீவினை இருக்க - செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க, இன்று தெய்வத்தை நொந்தக்கால் - இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால், இரு நிதியம் எய்த வருமோ - பெரிய திரவியம் பொருந்த வருமோ (வாராது), வெறும் பானை மேல் பொங்குமோ - வெறும் பானை (அடுப்பிலே வைத்து ஏரித்தால்) மேலே பொங்குமோ (பொங்காது.) எ-று.

ஒ-ம்- வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது தெய்வத்தை நோதலிற் பயன் இல்லை. எ-ம்.

(17)

பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டார் - மற்றோர்
இரண்ங் கொடுத்தா விடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

ததவரை - பேர் உலகில் - பெரிய பூமியிலே, பெற்றார் (என) - (இவர் எம்மைப்) பெற்றவர் என்றும், பிறந்தார் (என) - (இவர் எமக்குப்) பிறந்தவர் என்றும், பெருநாட்டார் (என) - (இவர் எம்முடைய) பெரிய தேசத்தார் என்றும், உற்றார் (என) - (இவர் எம்முடைய) சுற்றுத்தார் என்றும், உகந்தார் (என) - (இவர் எம்மைச்) சிநேகித்தவர் என்றும், வேண்டார் - விரும்பாதவராகிய உலோபிகள், மற்றோர் இரண்ம் கொடுத்தால் இடுவர் - அன்னியரேயாயினும் (தம்முடம்பிலே) காயத்தைச் செய்தாராயின், (அவருக்கு எல்லாங்) கொடுப்பர், சரணம் கொடுத்தாலும் இடார் -

(முன் சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும்
(அவருக்கு) ஒன்றுங் கொடார். எ - று.

தாம் ஏ இரண்டும் அசை.

ஒ - ம் - உ லோபிகள் தமக்கு அகித்த்தைச் செய்யும்
கள்வர் முதலாயினோருக்கன்றி இத்தைச் செய்யும் தாய்
தந்தை முதலாயினோருக்குக் கொடார். எ-ம். (18)

சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும் - போவிப்பம்
பாழி நுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்.

பதவரை - வயிற்றின் கொடுமையால் - வயிற்றினுடைய
(பசிக்) கொடுமையினாலே, சேவித்தும் - (பிறரைச்)
சேவித்தும், சென்று இரந்தும் - (பலரிடத்தே) போய்
யாசித்தும், தெள் நீர்க் கடல் கடந்தும் - தெளிவாகிய
நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் (கப்பலேறிக்) கடந்தும்,
பாவித்தும் - (ஒருவரைப் பெரியவராகப்) பாவித்தும், பார்
ஆண்டும் - பூமியை ஆண்டும், பாட்டு இசைத்தும் -
(செல்வரைப் புகழ்ந்து) பாட்டுப் பாடியும், நாம் உடம்பை
நாழி அரிசிக்கே பாழின் போவிப்பம் - நாம் இந்தச் சர்த்தை
நாழி யரிசிக்காகவே பாழிலே செலுத்துகின்றோம். எ-று.

ஒ - ம் - முத்திக்குரிய சாதனத்தைத் தேடும்பொருட்டு
அரிதாகக் கிடைத்த சர்த்தை, அதற்குக் கொடுக்கப்படுங்
கூலியாகிய போசனத்தைத் தேடும்பொருட்டே முழுமையும்
செலுத்துதலின் மிக்க பேதைமை பிறிதில்லை. எ-ம். (19)

அம்மி துணையாக வாறிழிந்த வாறூக்குங்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - இம்மை
மறுமைக்கு நன்றான்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

பதவரை - கொம்மை முலை பகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - குவிவாகிய தனங்களை விற்கின்ற பரத்தையரைக் கொண்டாடுதல், அம்மி துணை ஆக ஆறு இழிந்த ஆறு ஒக்கும் - அம்மிக் கல்லே துணையாக ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மையைப் போலும், (அன்றியும்) மா நிதியம் போக்கி வெறுமைக்கு வித்து ஆய்விடும் - (அது) பெரிய செல்வத்தை அழித்து வறுமைக்குக் காரணமாய் விடும், இம்மை மறுமைக்கு நன்று அன்று - (ஆதலினால்) அது இப்பிறப்பிற்கும் வருபிறப்பிற்கும் நல்லதாகாது. எ-று

பகர்தல் - விற்றல்

ஒடத்தினாலே கடக்கத்தக்க ஆற்றை அம்மியினாலே கடக்கப் புகுந்தவன் அமிழ்ந்து உயிரை இழுத்தல்போல, மனைவியினாலே அநுபவிக்கத்தக்க காமவின்பத்தை வேசையினாலே அநுபவிக்கப் புகுந்தவன் மேகநோயால் வருந்தி உயிரை இழப்பன். ஆதலின் அம்மி துணையாக வாறிழிந்தவாறோக்கு மென்றார்.

ஏ - ம - வேசையைப் புணர்ந்தவன் கைப்பொருளை இழுந்து மேகநோயால் வருத்தமுற்றுப் பழிபாவங்களை அடைவன். எ-ம்.

(20)

நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாற்வும் - ஊரும்
வருந்திருவும் வாற்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றுந்
தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

பதவரை - சிவந்த தாமரையாள் - செந்தாமரைமலரில் இருக்கின்ற சீதேவியானவள், வஞ்சம் இல்லார்க்கு - வஞ்சனை இல்லாதவருக்கு, நீரும் - நீரவளத்தையும், நிழலும் - நிழல் வளத்தையும், நிலம் பொதியும் நெற்கட்டும் - நிலத்திலே நிறையும் நெற்போரையும், பேரும் - பேரையும்,

புகழும் - கீர்த்தியையும், பெருவாழ்வும் - பெரிய வாழ்வையும், ஊரும் கிராமத்தையும், வரும் திருவும் - வளர்கின்ற செல்வத்தையும், வாழ்நானும் - நிறைந்த ஆயுளையும், என்றும் தரும் - எந்நானும் கொடுத்தருனவன். எ-று.

தான் அசை.

ஒ - ம் - வஞ்சனை செய்யாதவருக்குச் சீதேவியினது திருவருளினாலே எல்லா நலமும் உண்டாகும். எ-ம். (21)

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக் கேடுகெட்ட மானுடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங் காவிதான் போயினின் பாரே யஞ்சபவிப்பார் பாவிகா எந்தப் பணம்.

பதவரை - பணத்தைப் பாடுபட்டுத் தேடிப் புதைத்து வைத்து - பணத்தைப் பிரயாசப்பட்டுச் சம்பாதித்து (நீங்களும் உண்ணாமல் பிற்றுக்குங் கொடாமற் பூமியிலே) புதைத்து வைத்து, கேடு கெட்ட மானுடரே கேளுங்கள் - அப்பொருட் கேட்டினால் சர்ரசுக்கத்தையும் ஆன்மசுகத்தையும் ஒருங்கு) இழந்த மனிதர்களே (நான் சொல்வதைக்) கேளுங்கள், ஆவி கூடுவிட்டுப் போயினின்பு - ஆன்மாச் சர்ரத்தைவிட்டு நீங்கிய பின்பு, பாவிகாள் அந்தப்பணம் இங்கு ஆர் அநுபவிப்பார் - பாவிகளே! அந்தப் பணத்தை இவ்விடத்து யாவர் அனுபவிப்பார். எ-று.

தான் ஏ இரண்டும் அசை.

ஒ - ம் - பூமியிலே புதைத்து வைக்கப்பட்ட பணம் வைத்தவர் இறந்தபின் அவருக்கு உதவாமற் போவதுமன்றிப் புதைத்தவிடந் தெரிந்து எடுக்கக் கூடாமையினாலே பிற்றுக்குங் உதவாமற் போம். எ-ம். (22)

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே - மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

பதவுரை - மன்று ஓரம் சொன்னார் மனை - தரும
சபையிலே பகுபாதஞ் சொன்னவருடைய வீட்டிலே,
வேதாளம் சேரும் - பேய்கள் (வந்து) சேரும், வெள்ளெருக்குப்
பூக்கும் - வெள்ளெருக்கு (முளைத்து) மலரும், பாதாளமூலி
படரும் - பாதாளமூலியென்னுங்கொடி படரும், மூதேவி
சென்று இருந்து வாழ்வள் - மூதேவியானவள் போய் நிலை
பெற்று வாழ்வாள், சேடன் குடிபுகும் - பாம்புகள் குடி
யிருக்கும். எ - று.

ஏ ஜிந்தும் அசை.

ஒ - ம - - வழக்கோரஞ் சொன்னவர் குடும்பத்தோடு
அழிவதுமன்றி, அவர் குடியிருந்த வீடும் பாழாம். எ-ம். (23)

நீரில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வண்டிபாழ்
ஆரில்லா வூருக் கழகுபாழ் - மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா வடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

பதவுரை - நீறு இல்லா நெற்றி பாழ் - விபூதியில்லாத
நெற்றிபாழாகும், நெய்தில்லா உண்டி பாழ் - நெய்யில்லாத
போசனம் பாழாகும், ஆறு இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ் -
நதியில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும், மாறு இல்
உடற்பிறப்பு இல்லா உடம்பு பாழ் - மாறுபடாத சகோதரர்
இல்லாத உடம்பு பாழாகும், மடக்கொடி இல்லா மனை
பாழே - (இல்லறத்திற்குத் தக்க) மனைவியில்லாதவீடு பாழே
யாகும். எ - று.

ஏ - ம - விபூதியினாலே நெற்றியும், நெய்யினாலே போசனமும், நதியினாலே ஊரும், சகோதரராலே உடம்பும், மனைவியினாலே வீரும் சிறப்படையும். எ-ம. (24)

ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப் - போனதிசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேற்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

பதவரை - ஆனமுதலில் செலவு அதிகம் ஆனான் - (தனக்குக்) கிடைத்த முதற்பொருளுக்குச் செலவு அதிக மானவன், மானம் அழிந்து - மானங்கெட்டு, மதிகெட்டு - அறிவு இழந்து, போன திசை எல்லார்க்கும் கள்ளன் ஆய் - (தான் ஒடிப்) போன திசையிலும் எல்லார்க்கும் கள்ளனாகி, ஏற்பிறப்பும் தீயனாய் - எழுவகைப் பிறப்புக்களினும் பாவம் உடையவனாகி, நல்லார்க்கும் பொல்லன் ஆம் - (தன்னிடத்து அன்புவைத்து) பெண்டிர்களுக்கும் பொல்லாதவனாவான், நாடு - (இதனை) ஆராய்ந்து அறிவாயாக. எ - று.

ஏ - ம - வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவுசெய்பவன் பழிபாவங்களை அடைவன் ஆதலின், வரவுக்குத்தக்க செலவு செய்ய வேண்டும். எ-ம. (25)

மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை - தேனின்
கசிவந்த சொல்லியாமேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

பதவரை - பசி வந்திட - பசிநோய் ஒன்று மாத்திரம் வந்தால், மானம் - மானமும், குலம் - குலமும், கல்வி - கல்வியும், வண்மை - வாய்மையும், அறிவுடைமை - அறிவுடைமையும், தானம் - கொடையும், தவம் - தவமும்,

உயர்ச்சி - உயர்வும், தாளாண்மை - தொழின் முயற்சியும், தேனின் கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காழுறுதல் - தேன் பெருக்குப் போலத் தோன்றுகின்ற சொல்லையுடைய மங்கையர்மேல் ஆசைவைத்தலும் (ஆகிய) பத்தும்பறந்து போம் - இப்பத்தும் விட்டோடிப்போம். எ - று.

ஓ - ம் - மானமுதலிய எல்லா நலங்களையுங் கெடுத்தலி னாலே பசிநோயினுங் கொடியது பிறிதில்லை. எ-ம். (26)

ஒன்றை நினைக்கி னது வொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையானு மீசன் செயல்.

பதவுரை - ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்று ஆகும் - ஒருபொருளைப் பெற நினைத்தால், அப்பொருள் கிடையாமல் வேறொரு பொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும், அன்று அதுவரினும் வந்து எய்தும் - அப்படியல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தாலும் கிடைக்கும், ஒன்றை நினையாதமுன் வந்து நிற்பினும் நிற்கும் - (இன்னும்) ஒரு பொருளை நினையாதிருக்குமுன்னே அது தானேவந்து நின்றாலும் நிற்கும், எனை ஆனும் ஈசன்செயல் (இவைக ளெல்லாம்) என்னை ஆண்டருளும் கடவுளுடைய செய்கை களாகும். எ - று.

ஓ - ம் - இருவினைகளுக்கீடாக இன்பத் துண்பங்களை ஊட்டும் கடவுளுடைய கருத்தின்படியேயன்றி ஆன்மாக்க ளுடைய கருத்தின்படி ஒன்றும் நடவாது. எ-ம். (27)

உண்பது நாழி யடுப்பது நான்குமுழும்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன - கண்புதைந்த
மாந்தர் குடவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

பதவரை - கண்புதைந்த மாந்தர் - அகக்கண் குருடாக இருக்கின்ற மனிதர், உண்பது நாழி - உண்பது ஒரு நாழி யரிசி அன்னமோயாகும், உடுப்பது நான்குமுழும் - (அவர்) உடுப்பது நான்குமுழு வஸ்திரமோயாகும், (இப்படியாகவும்) நினைந்து எண்ணுவன எண்பதுகோடி - (அவர்) நினைத்து எண் ணுங் காரியங் களோ எண்பதுகோடியாகும், (ஆதலினால்) மண்ணின் கலம்போலச் சாம் துணையும் குடிவாழ்க்கை சஞ்சலமே - மட்பாத்திரம் அழிந்தாற்போல (அவர் சரீரம்) அழியும் வரையும் (அவருடைய) குடிவாழ்க்கையினாலே துங்பமே விளையும். எ - று.

தான் அசை.

ஒ - ம் - உள்ளதே போதும் என்று திருப்தி அடையாதவர் சாங்காறும் அடைவது துண்பமேயன்றிப் பிற்றில்லை. எ-ம் (28)

மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை - சுரந்தமுதங்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றா ருலகத் தவர்.

பதவரை - மரம் பழுத்தால் - மரம் பழுத்திருந்தால், வா என்று வெளவாலைக் கூவி இரந்து அழைப்பார் அங்கு யாவரும் இல்லை - (இப்பழுத்தைத் தின்னுதற்கு) வா என்று வெளவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர் அம்மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை. கன்று ஆ அமுதம் சுரந்து தரல்போல் கரவாது அளிப்பரேல் - கன்றையடைய பசவானது பாலைச் சுரந்து கொடுத்தல்போல ஒளிக்காமற் கொடுப்பாராயின், உலகத்தவர் உற்றார் - உலகத்தார் (அவ்வெளவால் போலத் தாமேவந்து) உறவினராவர். எ - று.

ஒ - ம் - கொடையாளருக்கு எல்லாரும் தாமே உறவினராவர். எ-ம். (29)

தாந்தாழுன் செய்தவினை தாமே யஞபவிப்பார்
 பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே - வேந்தே
 ஒறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்றா
 வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

பதவரை - வேந்தே - அரசனே, முன் தாம் தாம் செய்த
 வினை - முற்பிறப்பிலே தாம் தாம் செய்த நல்வினை
 தீவினைகளை, பூந்தாமரையோன் பொறி வழியே தாமே
 அஞபவிப்பார் - தாமரை மலரில் இருக்கின்ற பிரமா விதித்த
 படியே தாமே அஞபவிப்பார்கள், ஒறுத்தாரை என் செயலாம்
 - (தீவினையினாலே தூண்டப்பட்டுத்) தீங்கு செய்தவரை
 நாம் யாது செய்யலாம். ஊர் எல்லாம் ஒன்றா வெறுத்தாலும்
 விதிபோமோ - ஊரிலுள்ளார் எல்லாருந் (துணையாகத்)
 திரண்டு வெறுத்தாலும் விதிபோகுமோ (போகாது) எ - று

இ - ம் - தமக்கு ஒருவன் துன்பஞ்செய்யின், அது தாம்
 முன்செய்த தீவினைக்கீடாகக் கடவுளாலே தமக்குக் கிடைத்த
 தென்று அமைவதே அறிவு. எ-ம். (30)

இமுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
 ஒழுக்க முய்குலத்தி னன்று - வழுக்குடைய
 வீரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்ககுஞ்சாத்
 தாரத்தி னன்று தனி.

பதவரை - இமுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று -
 இலக்கணவழுக்களையுடைய செய்யுளிலும் இசை நல்லது,
 உயர் குலத்தின் சாலும் ஒழுக்கம் நன்று - உயர்வாகிய
 குலத்தினும் மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது, வழுக்கு
 உடைய வீரத்தின் விடாநோய் நன்று - தவறுதலையுடைய
 வீரத்தினும் தீரா வியாதி நல்லது, பழிக்கு அஞ்சாத் தாரத்தின்
 தனி நன்று - பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனைவியோடு
 கூடி வாழ்தலினும் தனியே இருத்தல் நல்லது. எ - று.

ஒ - ம் - இலக்கணப் பிழையுடைய பாட்டும், நல்லொழுக்க மில்லாத உயர்குலமும், தவறுதலடையும் வீரமும், கற்பில்லாத மனைவியோடு சூடிய இல்வாழ்க்கையும் தீரா வசையை விளைவிக்கும். எ-ம். (31)

ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ் செல்வ
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர் - சோறிடுந்
தண்ணீரும் வாருந் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயாந்து.

பதவரை - மாநிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ளவர்களே, ஆறு இடும் மேடும் மடுவும் போல் - ஆற்றுவெள்ளத்தினால் உண்டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும் போல, செல்வம் ஏறிடும் மாறிடும் - செல்வம் வளர்வதும் தேய்வதுமாய் இருக்கும், (ஆதலினால்) சோறு இடும் - (இரப்பவருக்கு உண்ண) அன்னத்தை இடுங்கள், தண்ணீரும் வாரும் - (குடிக்கச்) சலத்தையும் வாருங்கள், தருமமே சார்பு ஆக உள் நீர்மை உயர்ந்து வீறும் - (இப்படிச் செய்து வருவீர்களானால்) இந்தத் தருமமே துணையாக உள்ளத்திலே (சுத்தியாகிய) தன்மை ஒங்கி விளங்கும். எ - று.

ஆம் ஆசை.

ஒ - ம் - நிலையில்லாத செல்வம் உள்ள பொழுதே இரப்பவர்களுக்கு அன்னபானீயங்களைக் கொடுக்கிற சித்தசுத்தி உண்டாகும். எ-ம். (32)

வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெவ்லாவாம் வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது - நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

பதவரை - வேழத்தில் பட்டு உருவும் கோல் பஞ்சில்

பாயாது - (வலிய) யானையின் மேலே பட்டுருவும் அம்பானது (மெல்லிய) பஞ்சின் மேலே பாயாது, (அதுபோல) வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லா - வலியசொற்கள் மெல்லிய சொற்களை வெல்லமாட்டா, நெடு இருப்புப் பாரைக்கு நெக்கு விடாப் பாறை - நெடுமையாகிய இருப்புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங்கற்பாறையானது, பச மரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும் - பச்சை மரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம். எ - று.

ஆம் அசை.

இ - ம் - வலியசொல்லே மெல்லிய சொல்லுக்குத் தோற்றுப்போம். எ-ம். (33)

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளான் றண்டாயின் எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர் - இல்லானை இல்லானும் வேண்டாண்மற் றீங்றெடுத்ததாய் வேண்டாள் செல்லா தவன்வாயிற் சொல்.

பதவரை - கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஒன்று உண்டாயின் - (ஒருவன்) படியாதவனே யாயினும் (அவன்) கையிலே பொருண்மாத்திரம் இருந்தால், எல்லாரும் சென்று எதிர்கொள்வர் - (அவனை) யாவரும் போய் எதிர்கொண்டு உபசரிப்பர், இல்லானை இல்லானும் வேண்டாள் - (படித்த வனேயாயினும் பொருள்) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும் விரும்பாள், ஈன்று எடுத்த தாய் வேண்டாள் - (அவனைப் பெற்று வளர்த்த மாதாவும் விரும்பாள், அவன் வாயில் சொல் செல்லாது - அவன் வாயிற் பிறக்குஞ் சொல்லானது பயன்படாது. எ - று.

அங்கு மற்று அசை.

இ - ம் - கல்லாதவனேயாயினும் பொருளுடையவனை எல்லாரும் மதிப்பர், கற்றவனேயாயினும் பொருளில்லாதவனை ஒருவரும் மதியார். எ-ம். (34)

பூவாதே காய்க்கு மரமுள மக்களுளும்
எவாதே நின்றுணர்வார் தாழுளரே - தாவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

தவரை - பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள் - பூவாமலே
காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு, (அதுபோல) மக்களுளும்
ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உள் - மனிதர்களுள்ளும்
ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்யவல்லவரும்
உண்டு, தாவாவிரைத்தாலும் நன்று ஆகா வித்து என -
தாவிவிரைத்தாலும் முளைத்துப் பயன்படாத விதைபோல,
பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது - முடனுக்கு
(எடுத்து விளங்கச்) சென்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு
(அவனிடத்து) உண்டாகாது. எ - று.

ஒ - ம - குறிப்பறிந்து செய்வோரே அறிவுடையோர்,
அறிவிக்கவும் அறிந்து செய்யாதவர் மூடர். எ-ம. (35)

நண்டுசிப்பி வேய்கதவி நாசமுறங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோ - லொண்டொடாம்
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயன்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

தவரை - ஓன் தோடு - ஒன்னிய வணையலை அணிந்தவளே,
நண்டு சிப்பி வேய் கதவி - நண்டும் சிப்பியும் மூங்கிலும்
வாழையும், நாசம் உறும் காலத்தில் - தாம் அழிவை
அடையுங் காலத்திலே, கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கை
போல் - (முறையே தாம்) கொண்ட (குஞ்சம் முத்தும்
அரிசியும் காய்க்குலையும் ஆகிய) கருக்களை ஈனுந்தன்மை
போல, (மனிதர்கள்) போதந் தனம் கல்வி பொன்றவரும்
காலம் - ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழியவருங்
காலத்திலே, அயல் மாதர்மேல் மனம்வைப்பார் - பிறர்
மனைவியர்மேல் மனம் வைப்பார்கள். எ - று.

ஒ - ம் - ஓருவன் பிறன் மனையாளை இச்சிக்கின்,
அது அவனிடத்துள்ள ஞானம் செல்வம் கல்வி என்னும்
மூன்றும் கெடுதற்கு அறிகுறியாகும். எ-ம். (36)

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை - நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடே னெஞ்சேமெய்
வின்னுறுவார்க் கில்லை விதி.

பதவரை - வேதம் முதலாம் அனைத்து ஆய நூலகத்தும்
- வேத முதலாகிய எல்லா நூல்களினுள்ளும் (ஆராய்ந்தால்)
வினைப்பயனை வெல்வதற்கு - இருவினைப்பயனை
வெல்வதற்கு (உபாயம்) அது நினைப்பு எனக் கண்ணுறுவது
அல்லால் இல்லை - அவ்வினைப்பயன் (நம்முடைய)
நினைவாலாவது என்று அறிவதல்லாமல் வேறு இல்லை,
நெஞ்சேகவலைபடேல் - மனமே கவலையை அடையாதே,
மெய் வின் உறுவார்க்கு விதி இல்லை - நித்தியமாயுள்ள
ஞானாகாசமாகிய பதியோடு கலந்து நிற்பவருக்கு ஊழ்
இல்லை. எ - று.

ஒ - ம் - பரஞூனத்தினாலே பதியைத் தெளிந்து நோக்கி
அன்பு செய்யப்பெற்றவர் அப்பதியையேயன்றிப் பிராரத்த
வாசனை தாக்குதற்குரிய மற்றைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதும்
காணாராகவின், அவருக்கு விதி இல்லை. எ-ம். (37)

நன்றென்றுந் தீடதன்று நானென்றுந் தானென்றும்
அன்றென்று மாமென்று மாகாதே - நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பந்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்

பதவரை - நன்று என்றும் - (இது) நல்லது என்றும்,
தீது என்றும் - (இது) தீயது என்றும், நான் என்றும் - (இது

செய்தவன்) நான் என்றும், தான் என்றும் - (இது செய்தவன்) அவன் என்றும், அன்று என்றும் - (இது) அன்று என்றும், ஆம் என்றும் - (இது) ஆகும் என்றும், ஆகாதே நின்ற நிலை - பேதஞ்செய்யாமலே (பதியினுள் அடங்கி இரண்டறக கலந்து) நின்ற நிலையே, தான் அது ஆம் தத்துவம் ஆம் - (ஆன்மாவாகிய) தான் (பதியாகிய) அதுவாகுகின்ற உண்மை நிலையாகும், சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குத் தேடும் பொருள் போனவா - சம்பை அறுத்தவர் அதனைக் கூட்டுதற்குத் தேடும் பொருள் அதுவன்றி வேறில்லாமற் போனவாறுபோலப் பாசத்தின் வேறாகக் காணப்பட்ட தன்னைப் பதியினுள்ளே அடக்குதற்குத் தேடும்பொருள் தானன்றி வேறில்லை. எ - று.

ஓ - ம் - ஆன்மாப் பதியின் வேறாயினும் கண் ஜொளியும் குரியஜொளியும் போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றா வண்ணம் ஒற்றித்து நிற்கும் நிலையே தான் அதுவாதலாகிய உண்மை நிலை. எ-ம். (38)

முப்பதா மாண்டளவில் மூன்றாம் ரொந்தொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெறானாயின் - செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கண்
முலையளவே யாகுமா மூப்பு.

பதவரை - முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில் - முப்பது வயதினளவிலே, மூன்று அற்று - (மலம் மாயை கருமம் என்னும் பந்தம்) மூன்றும் நீங்கி, ஒருபொருளைத் தப்பாமல் தன்னுள் பெறான் ஆயின் - ஒப்பில்லாத முதற்பொருளாகிய பதியைத் தவறாமல் தன்னுள்ளே (அநுழூதி ஞானத்தினால் ஒருவன்) அடையானாயின், செப்பும் கலை அளவே ஆகும் - (அம்முதற் பொருள் அவனுக்கு அவன்) கற்ற சாத்திர ஞானத்தினளவேயாகும், மூப்புக்காரிகையார் தங்கள் மூலை

அளவே ஆகும் - (அவன் பின்வரும்) முதுமைப்பருவத்திலே (தான் கண்ட) பெண்களுடைய தனத்தினள்வாகவே (தளர்ச்சி யடையவன்) ஆவன் (ஆதலால்.) எ - று.

ஆம் இரண்டும் அசை.

இ - ம் - அநுபூதி ஞானம் நிட்டையினாலல்லது பெறப் படாமையாலும், நிட்டை உடம்பும் அறிவும் தளர்ச்சியடையும் முதுமைப் பருவத்திற் சித்திக்கமாட்டாமையாலும் ஞானாசாரியரை அடைந்து ஞான சாத்திரங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டைகூடல் என்னும் நான்கையும் இளமைப் பருவத்திற்றானே செய்தல் வேண்டும். எ-ம். (39)

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவு
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
திருவா சகமென் யுணர்.

பகவரை - தேவர் குறளும் - திருவள்ளுவநாயனாருடைய திருக்குறளும், திருநான்மறை முடிவும் - சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும், மூவர் தமிழும் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருநாவுக்கரச நாயனார் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னும் சமயகுரவர்) மூவர்களுடைய (தேவாரமாகிய) தமிழ்வேதமும், முனி மொழியும் - வியாசமுனிவருடைய வேதாந்த குத்திரமும், கோவை திருவாசகமும் - (திருவாதவூரடிகளுடைய) திருக் கோவையார் திருவாசகங்களும், திருமூலர் சொல்லும் - திருமூலநாயனாருடைய திருமந்திரமும், ஒரு வாசகம் என்று உணர் - ஒரு பொருளையே குறித்த வாக்கியங்களென்று அறிவாயாக. எ - று.

இ - ம் - திருக்குறண் முதலிய நூல்களெல்லாம் வேறு

வேறு வாக்கியங்களாகத் தோன்றினும், பதிலக்கணமும், பசலக்கணமும் பந்தலக்கணமும் முத்திலக்கணமும் ஆகிய இவைகளை ஒரு தன்மையாகவே அறிவிக்கும் நூல்களாம். எ-ம். (40)

உபநிடதமெனினும், வேதாந்தமெனினும், வேதசிர செனினும், பிரபலசுருதியெனினும் பொருந்தும். வேதாந்த சூத் திரமெனிலும், பிரமீமாஞ்சையெனினும், உத்தரமீமாஞ்சை யெனினும் பொருந்தும்.

நல்வழி மூலமும் உரையும்
முற்றின.

பட்டினத்தார் பாடல் யாழிப்பாளைம் மேலைப் புலோலி
 நா. கதிரவேந்பிள்ளை அவர்களின்
 மாணவர் திரு. வி. கலியானசுந்தர முதலியார் (திரு. வி. க.)
 செயற்றிய விருத்தியுரையுடன்

**பட்டினத்தார் தாயாருக்குத் தகனக்கிரியை
 செய்கையிற் பாடிய பாடல்கள் பத்து**

வெண்பா

ஐயிரண்டு திங்களா வங்கமெல்லா நொந்துபெற்றுப்
 பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்யவிரு
 கைப்புறத்தி வேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
 ஸ்பிற்பிற் காண்பே ணினி.

(வொ-ரை) பத்துமாதங்களாகச் சுமந்து, உடல் முழுவதும்
 வருந்தி யீன்று, ஆண் குழந்தை யென்ற உடனே
 விருப்பத்தோடு எடுத்து, அழகிய இரண்டு கைத்தலங்களில்
 ஏந்திப் பொற்கலசம் போன்ற தனங்களால் பாலைக்
 கொடுத்தவளாகிய அன்னையை இனி எந்தப் பிறப்பிற்
 காணப்போகிறேன்?

(வி-ரை) பையுள் என்றும் பாடம். முலைதரல் -
 பாலூட்டல். பிறந்து ஆண்மகவெனக் கேட்டதும் பிரசவ
 நோயையுங் கவனியாது குழந்தையை அன்பாக
 எடுத்தனைப்பது தாய்மார் இயல்பாதலான் “பையலென்ற
 போதே பரிந்தெடுத்து” என்றார். கனகம் - பொன், தாயின்
 பெருமை அறிவுறுத்தியவாறு.

1

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நாறு நாட்சுமந்தே
 அந்திபக லாச்சிவனை யாதரித்துத் - தொந்தி
 சரியச் சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
 ணியத் தழன்மூட்டு வேந்.

(பொ-ரை) முன்னம் இரவும் பகலும் சிவபெருமானைப் போற்றித் தவங்செய்து பத்துமாதஞ் சுமந்து, வயிறு சரிய வருந்தித் தாங்கி யீஞ்ற அன்னையாருக்கோ எரியும்படி அக்கினி மூட்டுவேன்?

(வி-ரை) “முந்நூறு நாட்சமந்தே அந்திபகலாச் சிவனை ஆதரித்தே” எனக் கொள்ளலுமாம். பன்னாள் புத்திரப் பேறின்றிச் சிவபெருமானை நோக்கித் தவங்கிடந்து தம்மை யீஞ்றமையான் “முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட் சமந்து” என்றார். முந்நூறு நாளாவும் என்றும் பாடம். முந்நூறு நாள் என்றது நாட்பெருக்கைக் குறிக்கு முகத்தான் தாயின் அன்பைக் குறிப்பிட்டவாறாம். தவங்கிடந்து பெறும்பிள்ளை நல்லொழுக்க முடையதாயிருக்கும். காம இச்சையால் பிறப்பது மிருக சுபாவமுடையதாயிருக்கும். மணவினை முடிந்த சிறிது காலத்துக்குள் கருத்தரித்தலாகா தென்றும், பன்னெடுங் காலங்கடந்து நாயகியின் மனமும் நாயகன் மனமும், பிள்ளைப்பேறு கருதிச் சிவபிரான் தியானத்தில் பதிந்து கிடக்கும்போது கருத்தரித்தல் நலமென்றும் பெரியோர் கூறுப்

2

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோன்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதவித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீழுட்டு வேன்.

(பொ-ரை) ஏணையிலும், தொட்டிலிலும், மாரிலும், தோளிலும், கட்டிலிலும் என்னைக் கிளத்தி விரும்பி முற்றிலும் இடுப்பில் வைத்துப் பாதுகாத்துச் சிறப்புச் செய்த அன்னையேயோ கட்டையில் வைத்து நெருப்பிடுவேன்?

(வி-ரை) சிறகு - பக்கம், குழந்தையின் அழகை தணிவிக்கத் தாய் குழந்தையைப் பல பக்கங்களில் வைப்பது வழக்கம்.

3

நொந்து சமந்துபெற்று நோவாம லேந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீழுட்டு வேன்.

(பொ-ரை) வருந்திப் பத்துமாதஞ் சுமந்து ஈன்று
வருந்தாமல் என்னை யேந்திப் பாலூட்டி வளர்த்துக் காத்துத்
தனியே விடுத்துத் தங்கியிராமல் இரவும் பகலும் கையிலே
வைத்துக் காப்பாற்றிய அன்னைக்கோ (அவள்) தேகத்தில்
நெருப்பை மூட்டுவேன்?

(வி-ரை) முன்னறிதெய்வம் தாயே. பின்னறிதெய்வமே
கடவுள். “ஸன்றாளில் என்ன கடவுள்” என்றார் பெரியோரும்.
ஆண்டவன் முதல் முதல் தாயாகவே உயிர்களை
சனுகிறான். அவன் முதல் காட்டும் வடிவம் தாய்
வடிவேயாகும். அத்தகைத் தாயை மறப்பது எத்தகைப்
பாவமென்று ஈன்றுச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.
பட்டினத்தார் தாயின் மாண் புனர்ந்த பெரியாராதலான்
“தாய்தனக்கோ” என்றார். 4

அரிசியோ நானிடுவே னாத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்துமகி ழாமல் - உருசியிள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத் திரவியபூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(பொ-ரை) எனது அன்னைக்கு வரிசை வைத்துக் கண்டு
மகிழாமல், சுவையுள்ள தேனே! அமிர்தமே! செல்வப்
பொருளுடைய அரசனே! என்று என்னைக் கூப்பிட்ட வாய்க்கு
அரிசியையோ நான் இடுவேன்.

குறிப்பு - இப்பாடலுக்குரிய மூலப்பிரதியில்
விருத்தியுரை காணப்படவில்லை 5

அள்ளி யிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமன் - மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(வொ-ஹர) மெதுவாக முகத்தின்மேல் முகம் வைத்து
முத்தமிட்டு என்னுடைய மகனே என்று கூப்பிட்ட வாயில்
அரிசியையோ அள்ளியிடுவது? அன்னை சிரசின்மேல்
கூசாமல் கொள்ளியையும் இடுவேனோ?

(வி-ஹர) அருமையாகப் பெற்று வளர்த்துச் சீராட்டி
இனிய மொழிகளால் அழைத்துத் துன்பம் அனுகவொட்டாத
படி என்னைப் போற்றிய அன்னையார்க்குக் கைம்மாறாக
நெருப்பிடவும், அரிசியிடவும், கொள்ளிவைக்கவும் நேர்ந்ததே
என்றிரங்கியவாறாம். மேற்போந்த செய்யுள்களிலுள்ள
ஒகாரங்களை எதிர் மறைப்பொருளாக கொள்வோருமள்ள. 6

கல்விருத்தம்

முன்னை யிட்டதீ முப்பு ரத்திலே
பின்னை யிட்டதீ தென்னி லங்கையில்
அன்னை யிட்டதீ யடிவ யிற்றிலே
யானு மிட்டதீ மூள்க மூள்கவே.

(பொ-ஹர) முன்காலத்தில் (சிவபிரான்) இட்ட நெருப்பு
திரிபுரத்தில் (முண்டது), பின்காலத்தில் (அருமான்) இட்ட
நெருப்பு தெற்கேயுள்ள இலங்காபுரியில் (முண்டது); என்
தாயார் இட்ட நெருப்பு அடிவயிற்றில் (எரிகிறது); (அது
போல) யானும் இட்ட நெருப்பு மூண்டெரியக் கடவுது
மூண்டெரியக் கடவுது.

(வி-ஹர) இச்செய்யுள் அன்னையார் தேகம் வெந்து
நீறாக வாழை மட்டைகள் எரியும்படி அருளிச் செய்தது.
அன்னையார் பிரிவின் துக்கம் அளவிடற்பால தொன்றன்
றென்பார் “அன்னை யிட்டதீ அடிவயிற்றிலே” என்றார். 7

வென்பா

வேகுதே தீயதனில் வெந்துபொடி சாம்பல்
ஆகுதே பாவியே ணையகோ - மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

(பொ-ரை) ஆகாயத்திற் பறக்குங் குருவிகள் என் எதிரே
பறவாதபடி என்னைச் சீராட்டி அன்புடன் போற்றி வளர்த்துக்
காத்த கைகள் நெருப்பில் வேகின்றனவே. வெந்து சாம்பற்
பொடியாகின்றனவே. ஜயோ! யான் பாவியாய் நின்றேன்.

(வி-ரை) சில பறவைகள் நீழலால் குழந்தைகட்கு
நோயுண்டாகவின் “மாகக்குருவி பறவாமல் கோதாட்டி”
என்றார். கருதி - போற்றி, கருத்தாக என்றபடி. என்னைப்
போற்றி வளர்த்த கைகள் வேகின்றதைக் கண்டும் உயிர்
பெற்றிருக்கின்றேனாதலால் நான் பாவியானேன் என்றபடி.
என்ன வளர்த்த கைகள் வெந்து நீறாவதைக் கண்டு
நிற்பதோ யான் அன்னையாருக்குச் செலுத்தவேண்டிய
கைம்மாறு என்றிரங்கியவாறாம்.

8

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தாளோ வென்னை மறந்தாளோ - சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி யுகந்து வரங்கிடந்தென்
தன்னையே யீண்டிருத்த தாய்.

(பொ-ரை) திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியுள்ள
சின்மயனே! எப்பொழுதுந் தேவர்ரையே நாடி விரும்பி
வரம் வேண்டி நின்று என்னைப் பெற்றெடுத்த அன்னை
வெந்துவிட்டாளோ? தேவர்ர் திருவடியடைந்தாளோ? என்னை
மறந்து விட்டாளோ?

(வி-ரை) தவப்பேற்றால் தம்மை ஈன்ற தாய் என்றவாறு
காம விச்சையால் தம்மைப் பெறவில்லை என்றபடி, ஒரு

கணமும் என்னை மறவாத அன்னை என்னை மறந்தாலோ
என்றிரங்குகிறார். நின் பதத்தில் வந்தால் என்னை மறக்கக்
சூடும். என்னை? நீ என்னினுமினியன் ஆகலின். சோணகிரி
- சிவந்த மலை, அக்கினிமலை, அண்ணாமலை. 9

வீற்றிருந்தா என்னை வீதி தனிலிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ஸின்றுவெந்து நீரானாள் - பாற்றெளிக்க
எல்லீரும் வாருங்க ளேதன் றிரங்காமல்
எல்லாஞ் சிவமயமே யாம்.

(பொ-ரை) என் தாய் திடகாத்திரமா யிருந்தாள்,
தெருவிலிருந்தாள்; நேற்று உயிரோடிருந்தாள், இன்று வெந்து
சாம்பராய் விட்டாள், என் என்று மனவருத்தமடை யாமல்
எல்லாரும் பால் தெளிக்க வந்து சேருங்கள். எல்லாஞ்
சிவமயம் ஆகும்.

(வி-ரை) நேற்று நன்றாக இருந்தாள். தெருவில் உலாவி
யிருந்தாள். ஐயோ! இன்று இறந்துவிட்டாலே எனக் கூறிக்
கதறிப் புலம்புதல் உலக இயற்கை. எல்லாஞ் சிவன் செயல்
சிவன் மயம் எனக் கொள்வது ஞானிகளியற்கை. 10

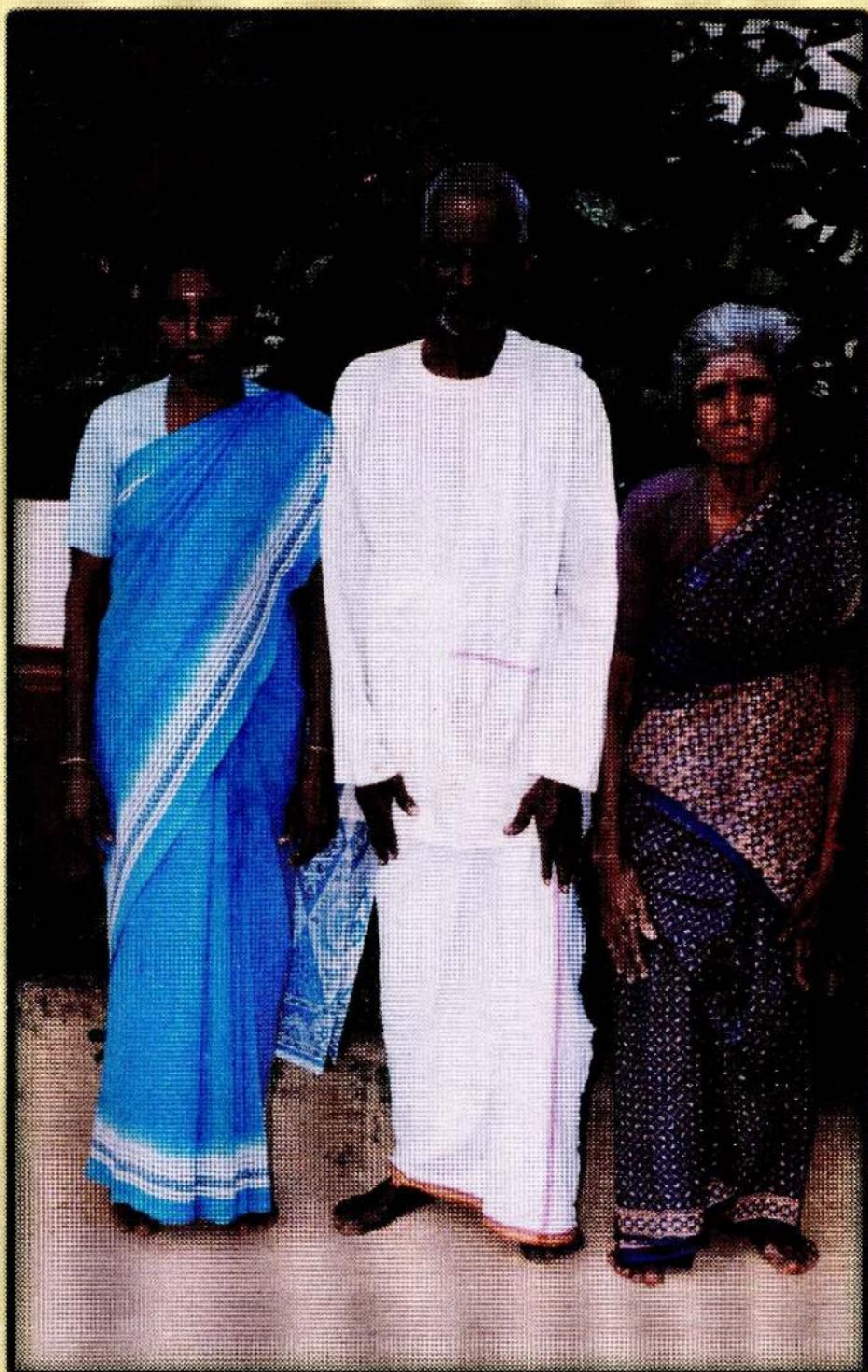
“அம்மா” எங்கள் நல்வழிகாட்டி

சில நினைவுகள் :

கோயில் என்பது சிதம்பரமே. சிதம்பர தல தரிசனம் செய்து பிறந்த சிதம்பரநாதருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். கல்வயல் மாணவளைக் குறிச்சியில் பெரும் பகுதி காணி நிலங்களே இவருக்கு இருந்தமையினால் “மாணவளைக் கணபதிப்பிள்ளை” என எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கப் பட்டவர். இவரும் காசி, சிதம்பரம், கதிர்காம தலங்களுக்கு தலயாத்திரை செய்து 3 ஆண் மக்களையும், 3 பெண் பிள்ளை களையும் பெற்றார். இந்த மூன்று ஆண்மக்களும் சிறு பிராயத்திலேயே சிவபதம் எப்தி விட்டமையினால் அம்மாவின் தாயார் முத்துப்பிள்ளை அவர்களும் ஆண்டுதோறும் பிற்காலத்தில் கதிர்காம யாத்திரை செய்து வந்தார். எங்கள் அம்மா சிவகாம சுந்தரி முத்தவர். மற்றைய இளைய சகோதரிகள் தங்கம்மாவும், மகேஸ்வரியும் ஆவார்கள்.

கல்வயல் இராமுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர், கணபதிப்பிள்ளை அப்பாவுக்கு மைத்துவன் முறையினர். இவரின் தர்மங்கள் பல ஊ. கீரிமலை சிவன் கோயில், மாவிட்டபுரம் கந்தசவாமி கோயில், நல்லூர் கந்தசவாமி கோயில், வல்லிபுரக் கோயில் என்பன வற்றுக்கு நேர்த்தி செய்யுமுகமாக தென்னம்பிள்ளைகளை நாட்டி அவற்றின் வருவாய்களை ஆண்டுதோறும் அவ்அவ் கோயில் களுக்கு சேர்த்து வந்தார். கந்தர்மடம் வேதாந்த மடத் திருப்பணிக்கு தமது காணி நிலத்தில் 10 பரப்பு காணியைத் தர்ம சாதனம் செய்தார். இறுதிக் காலத்தில் தலயாத்திரையின் போது கதிர்காம ஆடி மாத உற்சவ காலத்தில் ஏகாதசித் திதியில் தெய்வயானை அம்மன் சந்திதியில் சிவபதம் எய்தும் பேறு பெற்றார். இவற்றை எல்லாம் எங்கள் அம்மா மூலம் சூறக் கேட்டிருக்கிறோம்.

எங்கள் தந்தையார் கந்தர் காசிநாதர் மட்டுவில் ஆயக்காரன் இராமலிங்கம் அவர்களின் பேரன் முறையினர். அக்காலத்தில் ஆயக்காரர்கள் அரசறிய வாழ்ந்தவர்கள். இவர்கள் பெரும் காணி நிலப் பரப்புடைய செல்வந்தராகக் காணப்பட்டனர். இவர்கள் இற்றைக்கு 150 ஆண்டு காலத்துக்கு முன்பாக மட்டுவிலில்

தந்தை துரையார் இளைய மகனுடன்

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

பூட்டப் பின்னைகளுடன் இறைத்துக்காலம் திருவிநல்வேலியில் வாழ்ந்த போது

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

ஒரு பாடசாலையை ஸ்தாபித்தனர். உரையாசிரியர் ம.க. வேற் பிள்ளையின் கல்விப் பெருமைகளை உணர்ந்து அவரை தலைமைப் பேராசிரியராக நியமித்தார்கள். உரையாசிரியர் இந்தியா சிதம்பரம் செல்ல முற்பட்டபோது பெரும் உதவியாக இருந்தவர்கள் ஆயக்காரர்களே. மட்டுவில் சந்திரமெள்ளீச வித்தியாசாலையின் தர்மகர்த்தாவாக விளங்கும் எங்கள் தந்தையார் திரு. க. காசிநாதர் அவர்களே இன்றும் என்றும் “ஸ்தாபகவாரிக்” வாக விளங்குகின்றார். இவரின் கல்விக் கொடையும் கல்வித் தொண்டும் காலத்தால் அழியாதது.

எங்கள் தந்தையாரின் சமூக அந்தஸ்தினாலும், தாயாரின் தயவு கொண்ட பொறுமைப் பண்பினாலும் நாங்களும் எங்கள் சந்ததியினரும் பெருமை கொள்கின்றோம். தந்தையார் தமது குருவான சைவப் பெரியார் சிவபாதகந்தரம் அவர்களின் சைவ போதம், சைவசமயசாரரம் என்பனவற்றைக் கற்பித்தார். தாயார் ஆத்திகுடி முதலாம் நீதி நூல்களையும் கந்தபுராண, பெரியபுராண, திருவிளையாடற் புராண கதைகளை இளம்பராயத் திலே எங்களுக்கு கற்பித்தார்கள். இவை அனைத்தும் “இளமையிற் கல் சிலையில் எழுத்து” என்பது போல எங்களுக்கு அத்திவார மிட்டன.

எங்கள் அம்மா எங்கள் எல்லோரையும் அதிகாலையில் நித்திரையில் இருந்து எழுப்பி விடுவா. நீங்கள் அதிகாலையில் குளிக்க வேண்டும், கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும், பூசைக்கு பூக்கள் எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கட்டளை இடுவா. இந்த நியம ஒழுங்குகளை மேற்கொண்ட பின்னர்தான் காலை உணவை உட்கொள்ள உணவு தருவா. செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருக்கும் அம்மாவின் தர்மங்கள் வாழவகுத்தன. இன்பத்திலும், துண்பத்திலும் சமநிலை பேணி எங்கள் சகோதரர்கள் எல்லோரையும் வழிநடத்திய அம்மா எங்கள் நல்வழி காட்டி.

எங்களின் பூர்வ புண்ணியம் இருந்தவாறு.

கா. சிவபாலன்

நன்றி தெரிவிக்கின்றோம்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து ஆயிரம் பிறைகண்டு பூரண வாழ்வு பெற்ற நற்தாய் எங்கள் அம்மா திருமதி. சிவகாம சுந்தரி காசிநாதர் அவர்கள் தம் இறுதிக்காலத்தை ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் பெருமானின் முதாதையரான பசுக்கொலைக்கு அஞ்சி இரவோடு இரவாக பாரத தேசம் சென்ற சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் வாழ்ந்த புண்ணிய பூமியில் வாழும் புண்ணியம் பெற்றவர். மேலும் எங்கள் நாட்டுப் பண்டிதமணி அவர்களும் திருநெல்வேலிப் பதியில் வாழ்ந்து சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் பெருந் தொண்டு ஆற்றியவர். இத்தகைய பெருமை மிகுந்த திருநெல்வேலிப் பதியில் வாழ்ந்த எங்கள் அம்மா 26-01-2011 புதன்கிழமை பி.ப. 3.10 மணிக்கு தைமாத அபரபட்ச அட்டமித் திதியில் சிவபதம் அடைந்த செய்தி அறிந்து ஒடோடி வந்து உதவிக்கரம் நீட்டிய அனைவருக்கும் நன்றி கூறவேண்டிய தலையாய் பண்பில்....

1. எங்கள் அம்மா வயோதிபழும் முதிர்வும் இருந்த போதும், நோயுற்ற போதும் சுகசேங்களை விசாரித்தும், சிவபதம் எய்தியபோது எங்கள் உறவினர்களாக, உடன்பிறப்புக்கள் போல உதவிக்கரம் நீட்டிய அன்புக்குரிய அயலவர்கள்.
2. இறுதிக்கிரியை, இறுதி யாத்திரையில் சமூகமளித்தோர், அஞ்சலி உரை நிகழ்த்தியோர், கண்ணீர் அஞ்சலிப் பிரசரம் வெளியிட்டோர், தந்தி, தபால், தொலைபேசி மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்தவர்கள், பிரயாண கஷ்டத்தையும் பொருள் செய்யாது வருகை தந்த மட்டுவில் கல்வயல் ஊரவர்கள், அயலவர்கள், உறவினர்கள்.
3. இறுதிக் கிரியைகளையும் சிவக்கிரியைகளையும் அந்தியேப்படிக் கிரியைகளையும் பக்தி பூர்வமாக செய்த சிவாறி சுப்பிரமணியக் குருக்கள் - முருகதால் குருக்கள் அவர்கள்.
4. திருக்கணித பஞ்சாங்க முதல்வர் சிவாகம பூசணம் சிவாறி சி. சிதம்பரநாதக் குருக்கள் ஜயா, திருக்கணித பதிப்பக பணியாளர்கள் ஆகியோர்.
5. மட்டுவில் செல்வப் பிள்ளையார் கோவில் குருக்கள்மார், சிவாறி இ. பரமேஸ்வரக் குருக்கள், சிவாறி சி. சபாநாதக் குருக்கள், மற்றும் வருகைதந்த வணக்கத்துக்குரிய அந்தணப் பெருமக்கள்.
6. தெல்லிப்பழை ஸ் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான தலைவர் செஞ்சொற் செல்வர் திரு. ஆறு. திருமுருகன், கெளரவ நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள், தர்மகர்த்தா சபையினர்,

தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம், தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்கம், தூர்க்காதேவி ஆலய பெண்கள் தொண்டர் சபை, திருமகள் அமுததக பணியாளர்கள், ஆலய பணியாளர்கள்.

7. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர், பேராசிரியர்கள், கல்லூரி அதிபர்கள், பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மற்றும் பிரபல கல்விமான்கள், கல்விப் பணிப்பாளர்கள் உள்ளிட்ட கல்விச் சமூகத்தினர்.
8. தந்தையாரின் முதுசமான மட்டுவில் சந்திரமெளலீச வித்தியாசாலையின் அதிபர் திரு. ந. ஜெயகுமாரன், ஆசிரியர்கள், கல்விச் சமூகத்தினர்.
9. யாழ்ப்பாண போதனாவைத்தியசாலை உத்தியோகத்தர்கள். வைத்திய கலாநிதிகள், தாதிய உத்தியோகத்தர்கள், வைத்திய சாலை சமூகத்தினர்.
10. வலம்புரி, தினக்குரல், உதயன், யாழ் தினக்குரல் பத்திரிகை களின் கெளரவ ஆசிரியர்கள், பணியாளர்கள், ஊடக வியலாளர்கள்.
11. இணையத்தளம், மின் அஞ்சல், தொலைபேசி வாயிலாக அனுதாபம் தெரிவித்த வெளிஇலக வெளிநாட்டு அன்பர்கள், உறவினர்கள்.
12. அரசு, தனியார் நிறுவன பொது பிரமுகர்கள், தெல்லிப்பழை பல்நோக்கு கூட்டுறவுச்சங்கத்தினர், தபால் அலுவலகத்தினர் பாரா ஊர்தி சங்கத்தினர்.
13. திரு. வி. கவின் உரை நூல் தந்த கொக்குவில் சைவப் புலவர் மு. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை மற்றும் விவேகானந்த சபை முன்னாள் செயலாளர் சி. கந்தசாமி.
14. “சிவகாம சுந்தரி மான்மியம்” என்னும் அம்மாவின் நினைவு வெளியீடு நூலினை மிகவும் சிறப்பாகவும் அழகாகவும் அச்சிட்டுத் தந்த கொழும்பு-11 அனுஷ்ட பிரின்டரஸ் பணிப்பாளர் அன்பர் திரு. கு. அருளானந்தம் அவர்கள்.

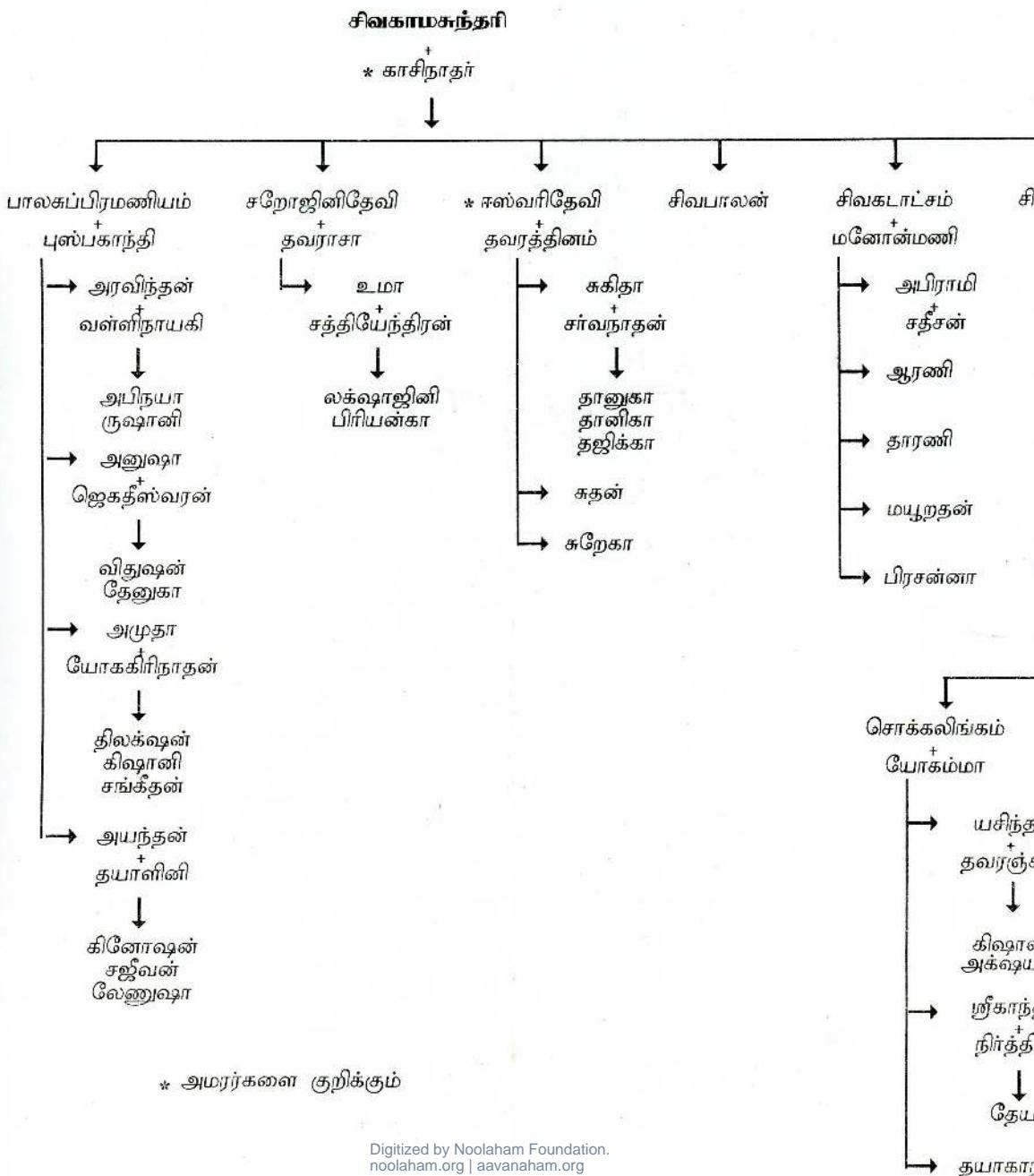
மேலே குறிப்பிட்டவர்களுக்கும், யாம் நன்றி கூறமறந்த வர்களுக்கும் எங்கள் பெரு நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

3ம் கிலோமீற்றர் (மேற்கு) ஒழுங்கை,
திருநெல்வேலி.

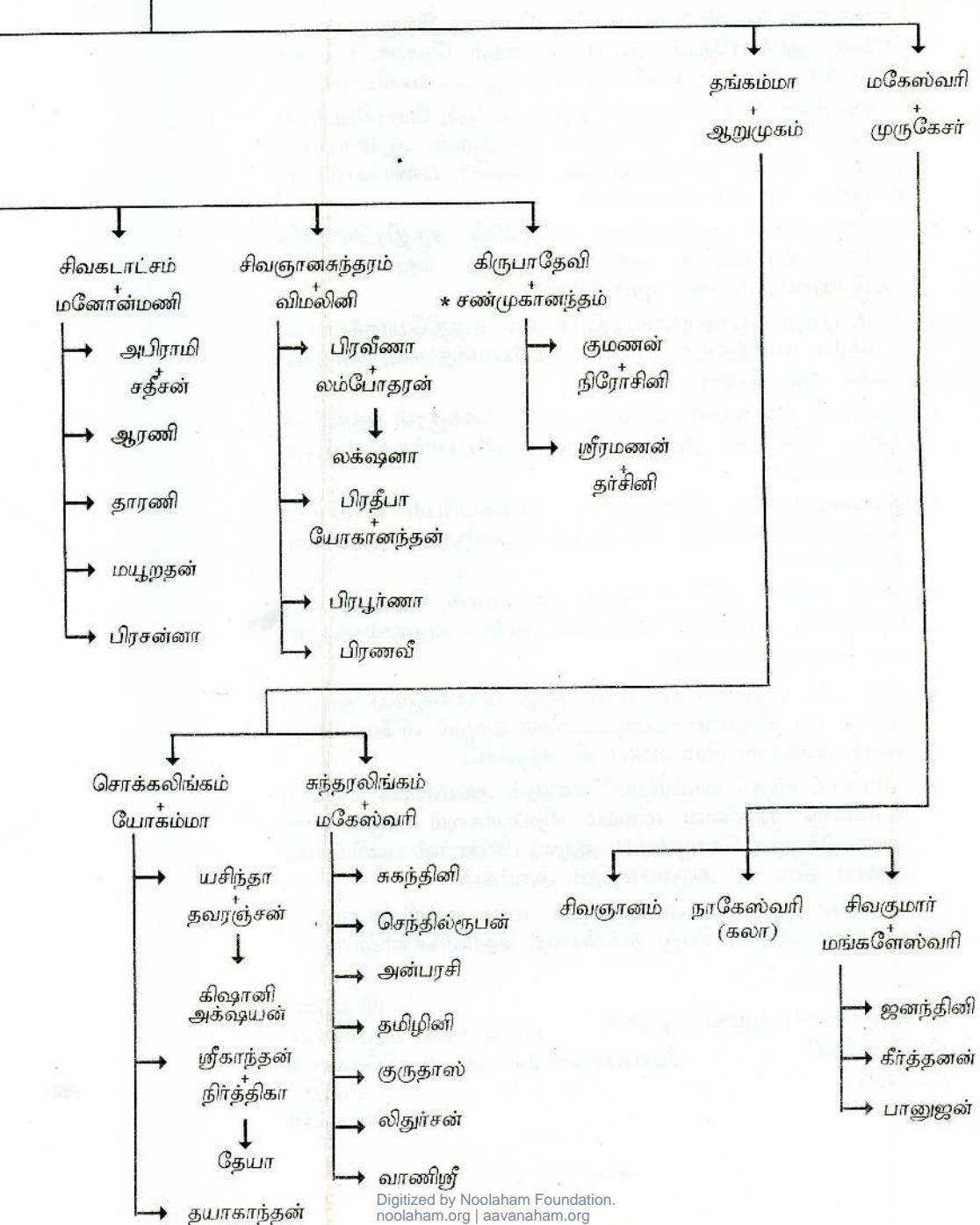
இங்ஙனம்
பிள்ளைகள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப் பிள்ளைகள்
சார்பாக
கா. சிவபாலன்

25-02-2011

ஊவனைக் கணபதிப்பிள்ளை + முத்துப்பிள்ளை

ஏன் கள்ளின் அங்கூரம் அவள் சுறையில் தூயதாக வேடுப்பது
கல்வெட் ஆயிவு பூஜையான் சிற்கணையார் திருக்கோவிலில் புகுபுக்கோந்து